

DhammaTIME

“ธรรมยาตรา” เพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก

ชุดองค์ธรรมชัยเส้นทางพระผู้ปราบมาร พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

วันที่ 2-28 มกราคม พ.ศ. 2557



www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ



dmc-tv



ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรक สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

Dhamma TIME TOP OF WEEK

สารบัญ



- 4 ขำบุญต่างประเทศ
“พิธีบรรพชาสามเณร 115 รูป
ณ ประเทศอินโดนีเซีย”



- 6 ขำบุญในประเทศ
“สมเด็จพระวัดปากน้ำ
รับตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช”



- 8 การเดินรุดงค์
“การเดินรุดงค์ของพระ...
มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร”



- 9 ประมวลภาพรุดงค์ธรรมชัย
“ประมวลภาพรุดงค์ธรรมชัย ปีที่ 3”

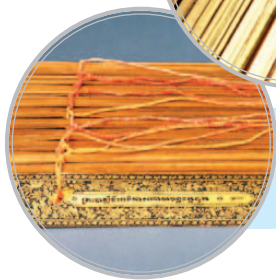


- 21 ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระอานนท์พุทธอนุชา”

- 24 ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระภิกษุติยะเถระ”



- 28 ธรรมะเพื่อประชาชน
“เขมาเถรี อัครสาวกเบื้องขวา”



- 31 คัมภีร์ไบเบิล
“คำภีร์ไบเบิล เรื่องร้อยลาน..สืบสานพุทธธรรม”

- 35 คัมภีร์ไบเบิล
“คำภีร์ไบเบิล..สมบัติแห่งแผ่นดิน”



กรรมการมหาเถรสมาคม ร่วมกับ ศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศอินโดนีเซีย จัดพิธีบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศอินโดนีเซีย

กรรมการมหาเถรสมาคม ร่วมกับมูลนิธิธรรมกาย กององค์ระหว่างประเทศ กองอบรมพระนานาชาติ (i-dop) ศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศอินโดนีเซีย วิทยาลัยพุทธศรีวิจายา ได้จัดงานบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศอินโดนีเซีย โดยครั้งนี้ได้จัดขึ้นเป็นปีที่ 2 ระหว่างวันที่ 20-30 ธันวาคม พุทธศักราช 2556 จำนวน 115 รูป ณ วิทยาลัยศรีวิจายา เมืองบันเตน ประเทศอินโดนีเซีย โดยผู้เข้ารับการอบรมเดินทางมาจากท้องถิ่นต่างๆ อาทิ กะลิมันตัน ชวา กลาง ลอมบ็อก โดยเฉพาะลอมบ็อกต้องใช้เวลาในการเดินทางกว่า 3 วัน ซึ่งพิธีบรรพชาได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พุทธศักราช 2556 ที่ผ่านมา โดยได้รับความเมตตาจากพระเดชพระคุณพระธรรมกิตติวงศ์ เปรียญธรรม 9 ราชบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดราชโอรสาราม ราชวรวิหาร เป็นพระอุปัชฌาย์ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม อาทิ ห้าห้องชีวิต ขนบธรรมเนียมการบวช ชีวิตสมณะ เรื่อง



กฎแห่งกรรม พระคุณของพ่อแม่ ความสำคัญของพระพุทธศาสนา เรื่องศีล สมาธิ (Meditation) เป็นต้น

ทาง ด้าน ผู้ปกครอง คณะญาติ และพุทธศาสนิกชนที่มาร่วมงาน ต่างมีความปลาบปลื้มปิติที่ได้มาร่วมงานในครั้งนี้ และสามเณรที่ได้เข้ามาบวช ต่างมีความประทับใจและเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำสิ่งที่ได้จากการอบรมครั้งนี้ ไปทำหน้าที่กัลยาณมิตรต่อไป เพื่อให้ทุกท่านได้มาร่วมกันฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้กลับมารุ่งเรืองอีกครั้ง



กรรมการมหาเถรสมาคมร่วมกับศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศอินโดนีเซีย
จัดพิธีบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศอินโดนีเซีย

และในวันที่ 28 ธันวาคมที่ผ่านมา ได้จัดพิธี
ตักบาตรฉลองสามเณรใหม่ ได้สร้างความประทับใจให้กับผู้มาร่วมงานเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่เคยได้

ทำบุญตักบาตรกับพระภิกษุและสามเณรจำนวนมากเช่นนี้มาก่อน

มีข่าวดีมาบอก!!..

ท่านสามารถติดตามข่าวสารงานบุญ
ธรรมะดีๆ โอวาท พระธรรมเทศนา
หลักคำสอน พุทธสุภาษิต ข้อคิดจาก
สารธรรมที่ทุกท่านสามารถน้อมนำ
ธรรมะไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
และยังสามารถส่งต่อธรรมะดีๆ ให้เพื่อน
ของคุณได้ตลอดเวลา
ติดตามได้ที่.....

dmc.tv เรื่องราวดีๆ ที่ทำให้คุณเป็นสุขใจได้ตลอดเวลา
<https://www.facebook.com/dmc072>



สมเด็จพระวัดปากน้ำ ให้สัตยาบันต่อที่ประชุมมหาเถรฯ รับตำแหน่ง ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช อย่างเป็นทางการแล้ว มีผลตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

เมื่อวันที่ 3 ม.ค. ที่อาคาร สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม พระพรหมเมธี (จันทก์ ธมฺมจาโร) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสัมพันธวงศาราม ในฐานะโฆษกมหาเถรสมาคม (มส.) เปิดเผยภายหลังการประชุม มส. นัดพิเศษว่า การประชุม มส.นัดพิเศษครั้งนี้ เพื่อหารือเกี่ยวกับตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช โดยในการประชุม สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ได้กล่าวสัตยาบรรณในการประชุม ในการดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ซึ่งที่ประชุมมส.ก๊อญโมทนา พร้อมทั้งรับทราบการเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวของสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์



สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ได้กล่าวสัตยาบรรณในการประชุมในการดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชซึ่งที่ประชุมมส.ก๊อญโมทนา

นายพนรัตน์ เบญจวัฒน์นันท์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.) กล่าวว่า สืบเนื่องจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก สิ้นพระชนม์ลงเมื่อวันที่ 24 ต.ค. 2556 ซึ่งนับตั้งแต่วันที่ 25 ต.ค. 2556 เป็นต้นมา ส่งผลให้คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ได้สิ้นสุดลงไปด้วย ส่งผลให้การสั่งการโดยประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช หรือการออกพระบัญชาต่างๆ ไม่ถูกต้อง ดังนั้น พศ.จึงเสนอให้ที่ประชุมได้รับทราบ โดยแจ้งต่อคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชว่า คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ได้สิ้นสุดลงแล้ว

นายพนรัตน์ กล่าวต่อไปว่า เรื่องที่ 2 พศ.ได้แจ้ง ชื่อ สมเด็จพระราชาคณะที่มีอาวุโสโดยสมณศักดิ์ สูงสุด คือ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ กรรมการมส. เป็น ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ต่อนายกรัฐมนตรีเป็นไปตามมาตรา 10 ในพ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.2505 แก้ไขเพิ่มเติม 2535 โดย สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ได้ให้สัตยาบันว่า การออกพระบัญชา คำสั่ง ตั้งแต่วันที่ 25 ต.ค. ว่า มีผลถูก

ต้องตามกฎหมายทุกประการ ซึ่งการใช้ ตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช จะมีผลตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สำหรับหนังสือกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะนี้ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นตามขั้นตอนแล้ว ถือว่า กระบวนการตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าสามารถปฏิบัติหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ตามกฎหมาย ผอ.พศ.กล่าว

นายพนรัตน์ กล่าวด้วยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ จากการเตรียมงานพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระสังฆราช ได้มีมติตั้งคณะกรรมการอำนวยการงานพระราชทานเพลิงพระศพขึ้นมา 1 ชุด พร้อมวางแผนงานเตรียมการในเบื้องต้น ตามโบราณราชประเพณี ซึ่งจะมีการอัญเชิญพระศพ โดยขอมราชรถ พร้อมทั้งจะขอกำลังทหารมาร่วมขบวนพระอิสริยยศ ขณะเดียวกัน จะมีการปรับปรุงลานพลับพลา บริเวณเมรุหลวงพลับอิสริยยศ วัดเทพศิรินทราวาส อีกทั้งจะมีการสร้างศาลารองรับพระภิกษุสงฆ์ที่คาดว่าจะจะมีเป็นจำนวนมากด้วย

ในการทำสิ่งที่ดียิ่งที่สุดนั้น เราจะรอคอย
ความพร้อมทุกอย่างก่อนไม่ได้
เพราะความพร้อมต่างๆ ในโลกนี้ยังไม่มี มีแต่
เราต้องสร้างความพร้อมขึ้นมา

(พระเทพญาณมหามุนี)



การเดินธุดงค์ของพระ ...มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร..?

โดย : พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ



การเดินธุดงค์ของพระมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร

คำถาม : การเดินธุดงค์ของพระมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร แล้วเดินแค่ไหนถึงจะหยุด เดินในป่า หรือเดินในเมืองถึงจะเรียกว่าถูกต้องตามพระวินัย

เจริญพร พระธุดงค์ท่านเดิน ทำให้ไม่ติดที่ และเป็นการฝึกทำสมาธิ ในอิริยาบถเดินไปด้วย คือทำสมาธิสามารถทำได้ทุกอิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง หรือแม้แต่คนป่วย หรือคนจะหลับก็นอนทำสมาธิได้ เพราะฉะนั้นทำได้ทุกอิริยาบถ แต่เราจะใช้อิริยาบถหลักคือการนั่งนั่นเอง เพราะถ้าเกิดนอนทำก็จะเผลอหลับได้ง่าย

แล้วตอนเดินจริงๆ แล้วเราต้องแบ่งใจมาให้กับการเคลื่อนไหวอิริยาบถด้วย ดังนั้นจะทำสมาธิได้ยากกว่าตอนนั่งนิ่งๆ แต่มีข้อดีคือ ทำให้ถึงสติได้ดี ตอนนั่งหลับตา เนื่องจากไม่ต้องระวังอิริยาบถ บางทีใจไปคิดนั่นคิดนี่ บางคนทำสมาธิตอนเดินทำได้ก็มี

เพราะฉะนั้น พระธุดงค์ท่านเอง ก่อนจะไปเดินธุดงค์ท่านก็ฝึกทำสมาธิอย่างจริงจัง จนกระทั่งได้สมาธิระดับนี้ แล้วตอนเดินก็เป็นการประคองสติ โดยเฉพาะมีญาติโยมอยู่ด้วยก็ยิ่งจะต้องมีความสงบ สำรวมมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นก็จะมีข้อดีหลายด้าน ในส่วนของพระ ท่านก็จะจาริกไปเรื่อยๆ แต่ละวันไม่ได้เดินซ้ำที่เดิม ทำให้ไม่ติดที่

และสร้างความศรัทธาให้ เกิดขึ้นกับญาติโยม เห็นพระธุดงค์เดินมาโยมเองก็ปลื้ม เป็นการระลึกนึกถึงพระรัตนตรัย นึกถึงการทำความดี ประโยชน์ก็เกิดขึ้นหลายสถาน

ตั้งแต่โบราณมาจึงนิยมเดินธุดงค์กันหลังออกพรรษาไปแล้ว ถ้ามว่าเดินในป่า หรือเดินในเมืองจริงๆ ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลก็มีการเดินจาริกทั้งในเมืองและในป่า พอผ่านเมืองชาวเมืองก็มาต้อนรับกันเต็มเลย

เหมือนตอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระภิกษุสงฆ์เป็นพันๆ รูป เดินจาริกไปโปรดหมู่ญาติที่กรุงกบิลพัสดุ์ ก็จาริกผ่านป่าเข้าสู่เมือง พระราชา พระมหากษัตริย์ ชาวบ้านทั้งหลายก็มารับกันเต็มเมือง

เพราะฉะนั้นเราทำได้ทั้งในป่าและในเมือง

ถ้าหากมุ่งประโยชน์ของพระ เดินในป่าก็ดี ธรรมชาติสงบร่มรื่น

ถ้าหากมุ่งประโยชน์กับญาติโยม อันนี้ก็ต้องเดินในจุดที่มีประชาชนอยู่ ยิ่งอยู่ในกรุงก็ต้องถือว่าพระท่านเสียสละมากๆ เลย เพราะต้องสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ เพราะมีผู้ที่พบเห็นแล้วเกิดความศรัทธาเป็นแสนเป็นล้านคน

ธุดงค์ธรรมชัย

ประมวลภาพธุดงค์ธรรมชัย ปีที่ 3
วันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2557

จากวัดพระธรรมกาย ถึง มหาวิทยาลัยปทุมธานี รวมระยะทาง 22.1 กิโลเมตร



โครงการธุดงค์ธรรมชัยเส้นทางพระผู้ปราบ
มาร พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ปีที่ 3

ถวายเป็นพุทธบูชา สืบสานวัฒนธรรมชาว
พุทธ ฟื้นฟูจิตใจ สร้างบุญใหญ่ให้แผ่นดิน ระยะทาง
459.6 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 7 จังหวัด ได้แก่
กรุงเทพมหานครฯ ปทุมธานี นนทบุรี
พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี นครปฐม และ
สมุทรสาคร

























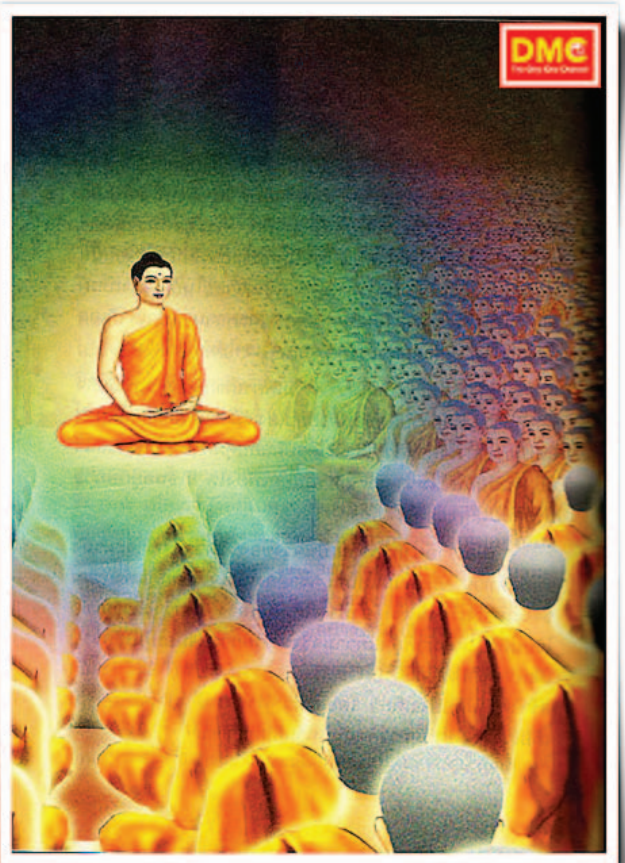
พระอานนท์พุทธอนุชา

พวกเราทั้งหลายเกิดมาได้ฉัฏฐภาพเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นผู้มีบุญลาภอันประเสริฐแล้ว เพราะการได้ฉัฏฐภาพเป็นมนุษย์นี้เป็นสิ่งที่หาได้ยากอย่างยิ่ง ต้องสั่งสมบุญบารมีกันมามากมาย แต่สิ่งที่สรรพสัตว์ได้มาโดยยากนี้ เราก็ได้สิ่งนั้นมาแล้ว โดยเฉพาะพวกเราได้ออกาสในการสั่งสมบุญและฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง เพื่อทำมรรคผลนิพพานให้แจ้ง นับว่าเป็นโอกาสที่ดีมากๆ เนื่องจากการสร้างบารมีในเพศภาวะของมนุษย์ที่ทำได้ดีที่สุด แม้จะดูว่าเป็นเรื่องที่ยาก บางครั้งมีอุปสรรคมากมายเกิดขึ้น แต่ก็ง่ายกว่าฉัฏฐภาพอื่นมากมายนัก เพราะฉะนั้น เมื่อโอกาสดีนี้มาถึงแล้ว เราควรจะเร่งรีบสั่งสมบุญกันให้เต็มที่ และหมั่นฝึกใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง จะได้เข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของพวกเราทุกๆ คน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ว่า

“สหาโย อตฺตชาตสฺส โหติ มิตฺตํ ปุณฺณํ
สยํ กตานิ ปุญฺญานิ ตํ มิตฺตํ สมฺปรายิกํ
สหาย เป็นมิตรของคนผู้มีความต้องการเกิดขึ้นบ่อยๆ บุญทั้งหลายที่ตนทำไว้ดีแล้ว จะเป็นมิตรในสัมปรายภพ”

เวลาเราเกิด เราไม่ได้นำอะไรติดตัวมา แม้แต่ชิ้นเดียว มากันตัวเปล่า มีเพียงบุญและบาปเท่านั้นที่ติดตามตัวเรามา บุญจะปรุงแต่งให้เรา มีความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง ให้เราได้รู้สมบัติ มีร่างกายที่งดงามแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยไข้ หรือเกิดมาก็มีมหาสมบัติรอคอยอยู่ ไม่ต้องลำบากในการทำมาหากิน มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด แตกฉานทั้ง



ทางโลกและทางธรรม บุญจะอำนวยประโยชน์สุขให้เราได้ทุกอย่างบริบูรณ์อย่างนี้

แต่ถ้าบาปส่งผลเป็นชนกกรรม คือ กรรมนำไปเกิด ให้เกิดมาตัวเปล่าจริงๆ พ่อแม่ก็ไม่มีสมบัติให้ใช้ ต้องแสวงหากันเอง สุขภาพร่างกายก็ไม่เอื้ออำนวย จะประกอบธุรกิจการงานอันใดก็ติดๆ ขัดๆ ชีวิตอัศจรรย์ขาดแคลน หาความเจริญรุ่งเรืองในชีวิตได้ยากเหลือเกิน ถ้าผลของบาปส่งผลก็จะเป็นอย่างนี้

ฉะนั้น ต้องดูว่า ถ้าเราอยากให้บุญเป็นมิตรแท้ในการเดินทางไกลในสังสารวัฏ เป็นที่พึ่งที่ติดตามตัวเราไปข้ามภพข้ามชาติ เราต้องหมั่นสั่งสมบุญไว้ให้มากๆ เพราะบุญ จะเป็นสหายใน

ยามเดินทางไกลไปสู่ที่สุดแห่งธรรม และถ้าหากเรา
ได้สั่งสมบุญไว้อย่างดีแล้ว สมบัติทั้งหลายจะ
บังเกิดขึ้นมาเอง มาอย่างเย็นๆ และอยู่ให้เราได้ใช้
สร้างบารมีอย่างเต็มที่อยู่อย่างสะดวกสบาย

เมื่อเราเห็นคุณค่าของบุญอย่างนี้แล้ว ควร
อย่างยิ่งที่เราจะต้องบำเพ็ญบารมีเยี่ยงพระบรม-
โพธิสัตว์ทั้งหลาย ที่ท่านมองเห็นคุณค่าของบุญ
บารมี ว่าเป็นสิ่งที่สูงค่ายิ่งกว่าสิ่งใดๆ หรือเหมือน
อย่างพระอานนท์เถระ ผู้ทำหน้าที่พุทธอุปัฏฐากได้
อย่างยอดเยี่ยม กว่าท่านจะได้ตำแหน่งนี้มา ต้อง
สั่งสมบุญอย่างมาก ท่านได้เล่าถึงสมัยที่เคยเป็น
พระราชกุมารพระนามว่า สุมนะ เป็นน้องต่าง
พระมารดาของพระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า

* ในครั้งนั้น ท่านได้อาสาออกบิณฑบาตเพื่อปราบ
ปรามโจรผู้ร้ายด้วยตนเอง และสามารถปราบกบฏ
ลงได้อย่างราบคาบ พระราชาบิดาทรงปีติโสมนัส
มากที่พระราชโอรสมีความเก่งกล้าสามารถ จึง
รับสั่งให้สุมนกุมารเข้าเฝ้า พร้อมกับประทานพรให้
กับสุมนกุมารผู้เป็นบัณฑิต ท่านมีความศรัทธา
เลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก พอพระราช-
บิดาตรัสประทานพรให้ จึงกราบทูลขออุปัฏฐาก
พระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยปัจจัย ๔ ตลอด ๓ เดือน

พระราชาทรงแปลกพระทัย ที่แรกคิดว่าถ้า
สุมนกุมารทูลขอราชสมบัติ ก็จะมีมอบให้ตามความ
ปรารถนา แต่กลับขอทำบุญ ซึ่งพระราชา
ก็ปรารถนาจะทำบุญเช่นกัน จึงไม่ให้พรนี้ พระกุมาร
ทูลว่า “ขึ้นชื่อว่ากษัตริย์ ตรัสแล้วไม่คืนคำ ขอ
พระองค์ได้โปรดพระราชทานพรนี้แก่ข้าพระองค์
เถิด” พระราชาเมื่อเห็นความตั้งใจมั่นของพระ
ราชโอรส ในที่สุดก็อนุญาตให้อุปัฏฐากบำรงพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าตลอด ๓ เดือน

พระราชกุมารจึงไปทูลอาราธนานิมนต์พระผู้
มีพระภาคเจ้า พร้อมด้วยพระอรหันตสาวกอีกหนึ่ง

แสนรูป มาฉันภัตตาหารที่ พระราชวังทุกวัน แต่
ระยะทางระหว่างวัดที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงจำ
พรรษา กับพระราชวังไกลกัน ถึง ๒,๐๐๐ โยชน์ เพื่อ
ความสะดวกในการบำเพ็ญบุญจึงให้สร้างวิหารใน
ที่ทุกๆ ๑ โยชน์ แล้วให้สร้างพระวิหาร ในอุทยาน
สร้างพระคันธกุฎี สำหรับพระผู้มีพระภาคเจ้า สร้าง
อาคารที่พักสำหรับภิกษุทั้งหลาย ท่านมีมหาปีติ
ตลอดเวลา เห็นบุญใหญ่รออยู่ข้างหน้าซึ่งมีค่ายิ่ง
กว่าภูเขาเพชรภูเขาทองเสียอีก สมบัติอะไรก็ไม่
อยากได้นอกจากบุญอย่างเดียว อยากทำบุญใหญ่
กับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์

คำว่าทำบุญกับพระแสนรูปนั้น เมื่อก่อนเรา
อาจเกิดความรู้สึกว่าทำได้ยาก เพราะจะหาพระมา
รับนิมนต์เพียงไม่กี่รูปก็หายากแล้ว แต่พวกเรา
มีบุญมากที่ได้ทำบุญใหญ่กับพระ ซึ่งมาร่วมงาน
ฉลองมหัศจรรย์กายเจดีย์ที่ผ่านมาก็ดี มาร่วมงาน
ทอดผ้าป่าในวาระสำคัญๆ ที่ผ่านมาก็ดี ได้ทำบุญ
กับพระเป็นจำนวนเรือนแสนกัน

ตลอดพรรษานั้น สุมนราชกุมารได้ถวายทาน
กับพระภิกษุสงฆ์จำนวนเรือนแสน โดยมีพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุข ท่านสมาทานศีล ๘
และรักษาอุโบสถศีล ตลอดพรรษา ท่านที่ถวายจึง
บริสุทธิตั้งแต่ผู้ให้และผู้รับ ตลอดจนวัตถุทานก็
บริสุทธิตั้งแต่ผู้ให้และผู้รับ และท่านสังเกตเห็นว่า พระสุมนเถระผู้เป็น
อุปัฏฐากของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ใกล้ชิดพระ-
สัมมาสัมพุทธเจ้าที่สุด ท่านจึงปรารถนาอยาก
จะเป็นอุปัฏฐากอย่างนั้นบ้าง ในวันออกพรรษาท่าน
ได้ถวายผ้าไตรจีวรแสนชุดให้กับพระสงฆ์ทุกรูป
แล้วกราบทูลพระพุทธร้องว่า “ด้วยบุญกุศลที่ข้า
พระองค์ได้ทำในครั้งนี้ ขอให้ข้าพระองค์ได้
ออกบวชเป็นพุทธอุปัฏฐาก เหมือนกับพระ
สุมนเถระด้วยเถิด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรวจดูบุญในตัวของ
สุมนกุมารว่า ความคิดอันยิ่งใหญ่จะสำเร็จไหม
ทรงทราบว่าในกัปที่หนึ่งแสนนับแต่ภัทรกัปนี้ไป

พระพุทธเจ้าทรง พระนามว่า โคดม จักเสด็จอุบัติ
ขึ้น สุนนุกรมจะได้เป็นอุปัฏฐากของพระโคดม
พุทธเจ้า จึงตรัสให้พรว่า "ขอให้สิ่งที่พระกุมารตั้ง
ความปรารถนาไว้ จงเป็นผลสำเร็จเถิด"

ตั้งแต่นั้นมา พระกุมารทรงให้ท่านตลอดแสน
ปี ตั้งใจทำความดีทุกอย่าง ทำอะไรท่านก็อธิษฐาน
จิต ว่า ขอให้ได้เป็นอุปัฏฐากของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า และในภพชาติสุดท้าย ท่านก็
สมปรารถนา ได้มาเป็นพระอานนท์พุทธอนุชา แล้ว
ยังได้รับตำแหน่งให้เป็นพุทธอุปัฏฐากอีก ท่านทำ
หน้าที่ของท่านได้อย่างสมบูรณ์ กระทั่งพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าขึ้นชมว่าเป็นอุปัฏฐากที่ทำหน้าที่ได้
ยอดเยี่ยมจริงๆ

เราจะเห็นได้ว่า หัวใจของยอดนักสร้างบารมี
เมื่อรู้เวลาของการทำความดีมีไม่มาก อย่างพระ
กุมารท่านมีจำกัดเพียงแค่ ๓ เดือนเท่านั้น จึงได้ใช้
เวลาทุ่มเทชีวิตจิตใจสร้างบุญอย่างเต็มที่ แล้วบุญ
นี้ก็เป็นมิตรแท้ติดตามท่านไปทุกภพทุกชาติ จน
กระทั่งได้สมปรารถนาในชาติสุดท้าย ดังนั้นความ
สำเร็จต่างๆ ที่บังเกิดขึ้นในชีวิต เกิดขึ้นได้ด้วย
อานุภาพแห่งบุญ บุญจะอยู่เบื้องหลังความสำเร็จ
ทุกอย่าง

ในนิภกัณฐสูตรพระองค์ตรัสไว้ว่า “ขุมทรัพย์
คือ บุญ ที่ฝังไว้ดีแล้วด้วยการทำทานใน สงฆ์ก็ดี
รักษาศีล มีความสำรวม และหมั่นฝึกฝนอบรม
ตนเองก็ดี ขุมทรัพย์นั้นชื่อว่า ฝังไว้ดีแล้ว เป็นของ
ติดตามตนไปได้ ขุมทรัพย์คือบุญนี้ ไม่สาธารณะ
แก่ชนเหล่าอื่น โจรก็ลักไปไม่ได้ บุญนินีนัน
อำนวยผลที่น่าปรารถนาทุกอย่างแก่เทวดาและ
มนุษย์ทั้งหลาย เทวดาและมนุษย์ปรารถนาอิฏฐผล
ใดๆ อิฏฐผลทั้งหมดนั้นอันบุคคลย่อมได้ด้วยบุญ
นินีนัน”

ดังนั้น ความสุขความสำเร็จทุกอย่าง จึงเกิด

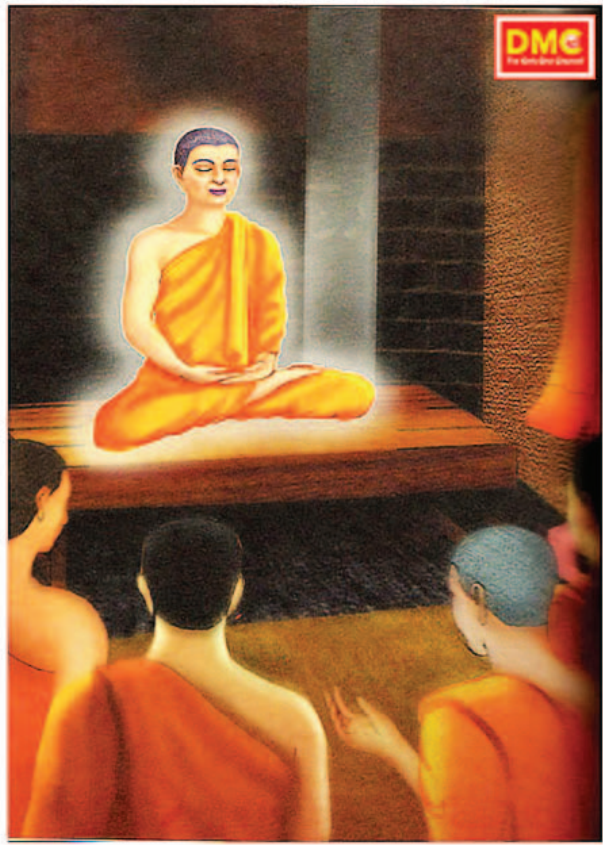
จากบุญที่เราได้สั่งสมกันมาอย่างดีแล้ว ไม่ว่าจะ
เป็นสมบัติของมนุษย์ สมบัติในเทวโลก และสมบัติ
อย่างยิ่งคือพระนิพพาน อิฏฐผลทั้งหมดนั้นก็ย่อม
สำเร็จได้ด้วยบุญทั้งสิ้น การที่จะให้ได้บรรลुวิชา ๓
วิชา ๘ อภิญญา ๖ ปฏิสัมภิทาญาณ ๔ จรณะ
๑๕ ก็สำเร็จได้ด้วยบุญนินีนัน

เพราะฉะนั้น บัณฑิตผู้มีปัญญา จึงสรรเสริญ
การสั่งสมบุญอยู่เสมอ เพราะบุญจะคอยดึงดูดทั้ง
รูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติต่างๆ มาสู่
ตัวเรา ทั้งสติปัญญาความสามารถ เราจะเป็นที่นับ
หน้าถือตา เป็นที่สรรเสริญของมนุษย์และเทวา
เป็นทั้งต้นแบบและต้นบุญในการสร้างบารมี ดัง
นั้น บุญจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเราที่จะ
ทำให้เราก้าวเดินไปสู่ความ สำเร็จของชีวิตอย่าง
มั่นคงและปลอดภัย ฉะนั้น อย่าได้ละเลยในการ
สั่งสมบุญกัน แล้วเราจะสมปรารถนาในทุกสิ่งที่
ปรารถนาไว้

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๑๓ หน้า ๑๙๕





พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน อังคุตตรนิกาย
ติกนิบาต ว่า

“สพฺพา อาสตุติโย เจตฺวา วิเนยฺย หตฺเต ทํ
อุปฺสนฺโต สุขํ เสติ สฺนฺตี ปปฺปยุยฺ เจตฺโส
ผู้ใดตัดความข้องทั้งปวงแล้ว บรรเทาความ
กระวนกระวายใจได้ ผู้นั้นถึงความสงบใจ เป็นผู้
สงบระงับ ย่อมอยู่อย่างมีความสุข”

ทุกชีวิตที่เกิดมาต่างต้องเจอภัยคุกคามรอบ
ด้าน ทั้งอัครภัย โจรภัย ราชภัย และภัยทุกชนิด ยิ่ง
ในสถานการณ์ปัจจุบันเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ
ตกต่ำ น้ำท่วม แผ่นดินไหว ซึ่งส่งผลกระทบไปทั่ว
โลก ทำให้ได้รับความลำบากในการครองชีพ ทรัพย์สิน
สมบัติที่แสวงหามาได้ หรือบ้านเรือนที่ปลูกสร้าง
ขึ้นมาต้องพังพินาศไป ผู้คนมากมายต้องมาสังเว
ชีวิตร่วมอยู่ได้พิภพ อันตรายของชีวิตเกิดขึ้นได้
ตลอดเวลาไม่เว้นแต่ละวัน

พระพุทธศาสนาเป็น ศาสนาแห่งการปฏิบัติ
พุทธศาสนิกชนที่ดีควรตั้งใจศึกษา และปฏิบัติตาม
คำสอนของพระบรมศาสดา เพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้
ของชีวิต ให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ บรรลุอมรรคผล
นิพพาน เมื่อใดที่เราปฏิบัติธรรมอย่างถูกวิธี เมื่อ
นั้นเราจะเห็นผลของการปฏิบัติได้ทันที โดยไม่ต้อง
ไปรอคอยผลในภพชาติหน้า ถ้าหากเราพบ
อุปสรรคในขณะที่กำลังทำความเพียร หรือสร้าง
ความดี ขอย้ำท้อแท้หรือสิ้นหวัง เพราะอุปสรรค
เป็นเพียงเครื่องทดสอบกำลังใจของเราเท่านั้น เรา
จะมีกำลังใจไม่สิ้นสุด ต่อเมื่อได้นำใจมาหยุดไว้ที่
ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เพราะตรงนี้เป็นต้นแหล่ง
ของพลังแห่งความดี ที่ทำให้ใจของเรามีพลัง ไม่
ท้อแท้หรือสิ้นหวัง แต่จะมีกำลังใจที่สูงส่งตลอด

เวลา

๒๔

ผู้มีปัญญาพยายามแสวงหาหนทางที่จะ
ทำให้หลุดพ้นจากภัยเหล่านั้น จะได้ไม่ต้องตกอยู่
ในทะเลทุกข์อีก ต่อไป โดยเฉพาะการจัดภัย
ภายในคือ กิเลสที่นอนเนื่องอยู่ในใจที่เป็นเหตุให้
เราสร้างกรรม และมีวิบากเป็นผลอันเผ็ดร้อน ท่าน
ผู้รู้ทั้งหลายจึงไม่ข้องอยู่กับคน สัตว์ สิ่งของ แต่มุ่ง
จะสละความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ไม่เป็นสาระแก่น
สาร ยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอันเกษม เมื่อถึง
จุดนั้นแล้ว ก็จะไม่หวั่นไหวต่อภัยพิบัติใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะในใจมีพระนิพพานเป็นอารมณ์แล้ว

ดังเช่นเจ้าชายสิทธัตถะ ท่านได้สละฆราวาส
วิสัยที่พรั่งพร้อมด้วยเบญจกามคุณ เพราะทรง
ตระหนักว่า สิ่งทีพระองค์ครอบครองอยู่นี้ ไม่ได้ให้
ความสุขอันเป็นอมตะ จึงสละราชสมบัติมุ่ง

แสงวหาภิธัมมาสัมโพธิญาณ และในที่สุด พระองค์ได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงสั่งสอนชาวโลกให้บำเพ็ญอริยมรรค เพื่อตัดเครื่องร้อยรัดคือ กามโยคะ ภวโยคะ ภิญฺญโยคะ และ อวิชชาโยคะ อันเป็นกิเลสที่ตรึงสัตว์โลกไว้ในภพ ๓

* ในสมัยพุทธกาล มีเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินผู้ปรารถนาจะพ้นทุกข์เช่นเดียวกับพระองค์ พวกเขากลับมาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะพระประยูรญาติของพระองค์ ได้แก่เจ้าชายอนนทระ เจ้าชายอานนท์ เจ้าชายภัททิยะ เจ้าชายภคคุ เจ้าชายกิมพิละ และเจ้าชายเทวทัต มีนายอุบาลี ซึ่งเป็นช่างกลบหรือช่างตัดผมติดตามไปด้วย

ในวันที่เสด็จออกผนวช เมื่อเจ้าชายทั้ง ๖ พระองค์เสด็จไปถึงเขตแดนของกษัตริย์พระองค์อื่น ได้รับสั่งให้นายอุบาลีนำเครื่องอาภรณ์ และเครื่องประดับอันมีค่ากลับไป ครั้นอุบาลีเดินทางกลับไปได้ไม่ไกล ก็คิดว่า “พระราชกุมารเหล่านี้ทรงสละทรัพย์สมบัติให้เราโดยไม่ไยดี เหมือนถ่มน้ำลายทิ้ง การบวชน่าจะประเสริฐกว่าทรัพย์สมบัติเหล่านี้แน่นอน” คิดดังนั้นแล้วจึงนำเครื่องประดับและอาภรณ์แขวนไว้ที่กิ่งไม้ แล้วจึงรีบติดตามเจ้าชายทั้ง ๖ ไป เพื่อขอออกบวชด้วย

เมื่อเจ้าชายทั้ง ๖ พร้อมทั้งอุบาลีเข้าไปถึงที่ประทับของพระพุทธองค์ เจ้าชายทั้ง ๖ ได้กราบทูลว่า “พระพุทธเจ้าข้า พวกข้าพระองค์ยังมีธุสีมานะอยู่มาก อุบาลีนี้เป็นช่างตัดผมรับใช้พวกข้าพระองค์มานานแล้ว ขอพระผู้มีพระภาคจงให้เขากลับก่อนเถิด พวกหม่อมฉันจะได้ภิวาท ลูกขึ้นรับกระทำอัญชลี และสามิจิกรรมแก่เขา เพื่อลดธุสีมานะของตนเอง ความถือตัวว่าเป็นเจ้าศากยะจะได้หมดไป”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงโปรดให้อุบาลีบวช

ก่อน และให้ศากยะกุมารบวชทีหลัง หลังจากบวชแล้ว ทุกอุปตั้งใจทำความเพียรกันเต็มที่ แต่ละรูปได้บรรลุนิพพานตามลำดับ ส่วนพระภัททิยะก็สมปรารถนาเช่นกันคือได้บรรลุนิพพานด้วยพระองค์ท่านมีความปีติสุขเบิกบานใจตลอดเวลา เพราะฉะนั้น เวลาที่ท่านเข้าไปในป่า ไม่ว่าจะอยู่ที่โคนไม้อยู่นั่นหรือที่ไหนก็ตาม มักจะเปล่งอุทานเสมอๆ ว่า “สุขจริงหนอ”

พระภิกษุที่เป็นสมมติสงฆ์ได้ยินดังนั้น ต่างเข้าใจผิดคิดว่าท่านคงระลึกถึงความสุขเมื่อครั้งยังเป็นกษัตริย์เสีย สุขอยู่ในราชสมบัติ จึงพากันไปกราบทูลเรื่องนี้ต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์จึงรับสั่งให้เรียกท่านมา แล้วตรัสถามว่า “ที่ท่านเปล่งอุทานว่า สุขจริงหนอ สุขจริงหนอ นั้นจริงหรือ” พระภัททิยะทูลรับว่า “เป็นความจริง”

ท่านได้กราบทูลต่อว่า “เมื่อก่อนข้าพระองค์เป็นพระเจ้าแผ่นดิน แม้ว่าภายในพระนคร ได้จัดการรักษาอย่างเรียบร้อย ภายนอกจะจัดการอารักขาอย่างเข้มแข็ง และทั่วทั้งพระนคร มีการดูแลรักษาอย่างดีทั่วถึงเพียงไรก็ตาม แต่ข้าพระองค์ก็มีความหวาดกลัวอยู่ แต่บัดนี้ข้าพระองค์อยู่ในเพศบรรพชิต ไม่ว่าจะไปสู่น้ำ อยู่ตามโคนไม้ หรือในเรือนว่างก็ดี ข้าพระองค์ไม่มีความหวาดหวั่นหรือสะดุ้งกลัวเลย ข้าพระองค์พิจารณาเห็นประโยชน์ของชีวิตนักบวชที่ไม่มีความกังวลอย่างนี้ จึงได้เปล่งอุทานอยู่เนืองๆ ว่า สุขจริงหนอ” พระเจ้าข้า

เพราะฉะนั้น ที่ท่านเปล่งอุทานถึงความสุข เพราะว่าท่านได้เข้าถึงแหล่งแห่งความสุขภายใน เป็นสุขอยู่ในกลางธรรมกายที่มีแต่ความสุขล้วนๆ ไม่มีความทุกข์เจือปน ความเดือดร้อนอันใดก็หมดไป จิตใจเบิกบาน สดชื่น เพราะพระรัตนตรัยเป็นบ่อเกิดแห่งความสุข ความเบิกบานใจ ที่ไม่มีสิ่งใด

จะมาเปรียบปานได้

ความสุขความเบิกบานจะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อใจเราปราศจากกิเลสเครื่องร้อยรัด ใจจึงขยายออกไปอย่างไม่มีขอบเขต และในขณะที่ใจขยายออกไปจะมีพลังแผ่ซ่านออกไปด้วย เป็นพลังแห่งความดี ความบริสุทธิ์ ความปิติสุขขยายออกไป นี่คือการของจิตที่เบิกบานอย่างแท้จริงคือ จิตเบิกออกจากสิ่งที่มีดมัว แล้วก็เบ่งบานคลี่ขยาย เหมือนดอกบัวบานรับอรุณในยามเช้า ใจขยายออกไปเรื่อยๆ พร้อมกับความสุขที่อยู่กับรัตนตรัยภายในตัว

ดังนั้น การปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงความสุขภายใน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องฝึกใจให้เข้าถึงให้ได้ เมื่อเข้าถึงแล้วเราจะบันเทิงใจทั้งในโลกนี้และโลกหน้า คือเมื่อยังมีชีวิตก็สดชื่นเบิกบาน เห็นรัตนะภายในสว่างไสวอยู่ในตัว ไสเกินไส สวยเกินสวยจนไม่มีตัวอย่างใดๆ ในโลกจะมาเปรียบเทียบได้ เป็นความสุขที่ยากจะสรรหาคำใดมาพรรณนาได้ นี่เรียกว่าบันเทิงในโลกนี้ เมื่อจะละโลก ร่างกายเสื่อมโทรม โรคภัยเบียดเบียน ร่างกายทนไม่ไหวต้องแตกสลายไป ความบันเทิงใจจะเคลื่อนย้าย

จากที่อยู่ในกายมนุษย์ แล้วออกไปบันเทิงในโลกหน้า ที่เป็นกายทิพย์ที่ละเอียด สวยงาม มีความประณีตมากกว่ากายเนื้อนี้มากมายหลายเท่าตัว มีความเบิกบานตลอดไปจนถึงโลกหน้าเลย

เมื่อเราเข้าถึงพระรัตนตรัยอันบริสุทธิ์ได้ เรา จะข้ามพ้นจากทุกคติ อบายภูมิต่างๆ ไปสู่สุคติภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ คล้ายกับเรือที่เรออาศัยข้ามฟากจากฝั่งนี้ไปสู่ฝั่งโน้น และหากบริสุทธิ์ผ่องใสกันจริงๆ จนบรรลुकายธรรมอรหัต กายธรรมนั้นจะพาเราข้ามวิภังขสสารไปสู่ฝั่งพระนิพพานได้ เพราะฉะนั้น พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ สามอย่างนี้จึงเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุด ที่จะให้ทั้งความสุขความบันเทิงใจในปัจจุบันและในอนาคต จนกระทั่งถึงสุขอย่างยิ่งคือ พระนิพพาน เพราะฉะนั้น ให้ทุกท่านตั้งใจฝึกใจให้หยุดนิ่ง ทำไปจนกว่าจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในกันทุกคน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๕๕ หน้า ๒๒๔

...มอบกำลังใจ...ส่งความรัก
และความห่วงใยผ่านทาง e-card

กับ www.dmc.tv มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากสไตล์ อีการ์ด
ธรรมะ อีการ์ดคำคม อีการ์ดอวยพรวันเกิด อีการ์ดให้กำลังใจ
อีการ์ดวันสำคัญและอื่นๆ อีกมากมาย

รายการยอดฮิต!

ทันโลกทันธรรม



*** รายการทันโลกทันธรรม**
แหล่งข้อมูลความรู้ สารทั้งทางโลก
และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

*** รายการข้อคิดรอบตัว**

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง
ความรู้ เพิ่มความเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม
ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ข้อคิดรอบตัว

ผลการค้นหาประมาณ 840,000 รายการ (0.22 วินาที)

ข้อคิด รอบตัว

video dmc.tv/programs/t
รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว
เจาะลึกด้วยหลักธรรมของ

ข้อคิดรอบตัว : DMC

www.dmc.tv/search/ข้อคิด
ธรรมะสอนใจ ส

เรื่อง วัด

บทความธรรม

แนะนำท่าน

ค้นหาเพิ่มเติม

ข้อคิดจาก

ผู้เริ่มต้น



เวลาในโลกนี้แสนสั้น แต่เวลาหลังจากที่ละโลกไปยาวนานมาก นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลาย ท่านมองเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นทุกข์เห็นโทษในอบายภูมิ และมองเห็นสุขในสุคติภูมิ จึงละชั่วทั้งกาย วาจา และใจ หมั่นสั่งสมบุญกุศล อย่างเต็มที่ ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ เพื่อให้ชีวิตที่อยู่ในโลกนี้มีคุณค่า และให้ชีวิตในสัมปรายภพมีความปลอดภัย เราทั้งหลายควรดำเนินตามปฏิปทาของบัณฑิตผู้รู้เหล่านั้น ชีวิตเราจะได้ไม่ผิดพลาด ไม่ควรไปยึดติดในคน สัตว์ สิ่งของทั้งหลายในโลกนี้ แม้กระทั่งสังขารร่างกายของเราที่ได้ยึดภาพเป็นมนุษย์นี้ เพื่อจะได้มาสร้างบารมีให้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต จึงไม่ควรไปยึดมั่นถือมั่น ควรแสวงหากายภายในที่แท้จริง

คือ พระธรรมกาย ซึ่งจะเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริงของตัวเราเอง ด้วยการหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำทุกวัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุททกนิกาย มหาวรรค ว่า

“ตํ พุริมิ อุปสนฺโตติ กาเมสุ อนเปกฺขินํ
คนฺถา ตสฺส น วิชฺชุนฺติ อตฺตาริ โส วิสฺตติกํ
เราเรียกผู้ไม่เผลอโยในกามทั้งหลายเหล่านั้นว่า
เป็นผู้สงบ เพราะไม่มีกิเลสเป็นเครื่องร่อยรัต จึง
ข้ามพ้นตัณหาไปได้”

ปัจจุบันเราอยู่ในยุคสมัยที่กัปกำลังไคลง จากที่เคยมีพุทธพยากรณ์ว่า หลังจากพุทธปรินิพพานแล้วทุกๆ ร้อยปี อายุมนุษย์จะลดลง ๑ ปี มนุษย์จากที่เคยมีอายุยืนถึง ๑๐๐ ปี เมื่อเวลาผ่านไป ๒,๕๐๐ ปี อายุมนุษย์จึงลดลงเหลือ ๗๕ ปี เพราะฉะนั้น ใครมีอายุยืน ๑๐๐ ปี หรือเกินกว่า ๗๕ ปี ก็ถือว่าเป็นอายุยืนแล้ว นับวันอายุมนุษย์จะถอยลงไปเรื่อยๆ จนกระทั่งอายุ ๑๐ ขวบ ในยุคนั้นพอคลอดจากครรภ์มารดา อายุได้ ๕ ขวบ ก็คิดเรื่องแต่งงาน อยากมีคู่ครองกันแล้ว โอกาสที่จะแสวงหา มรรคผลนิพพานก็แทบจะไม่มี ใจของคนส่วนใหญ่จะหมกมุ่นอยู่กับเรื่องการหากิน เกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งผู้รู้ท่านบอกว่าเป็นเสมือนของร้อนที่ยิ่งเข้าไปผูกพัน ยึดมั่นถือมั่น จะมีแต่ นำความร้อนรุ่มในจิตใจมาให้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ท่านถึงสอนไม่ให้ไปยึดมั่นถือมั่น แต่ให้มุ่งแสวงหาสาระที่แท้จริงของชีวิต

* มีเรื่องเล่าว่า ในสมัยพุทธกาล พระนางเขมาเทวี เป็นพระมเหสีของพระเจ้าพิมพิสาร มีรูปกายที่สวยงามประหนึ่งนางฟ้าบนสวรรค์ พระนางทรงสดับที่พระบรมศาสดาทรงแสดงโทษในรูปว่า

เป็นของไม่เพียง สักวันหนึ่งก็ต้องเสื่อมสลาย ไม่ให้ไปยึดมั่นถือมั่น ไม่ว่าจะป็นร่างกายของตนเอง และของคนอื่น

เนื่องจากพระนางเป็นผู้มีมาในรูปโฉมของตนเองว่ามีความงามเป็นเลิศ จึงไม่กล้าไปเฝ้าพระทศพล เพราะทรงกลัวว่าพระบรมศาสดาจะทรงแสดงโทษในรูปของพระนาง ฝ่ายพระเจ้าพิมพิสารทรงเป็นพุทธมามกะ เป็นพระโสดาบันบุคคล มีความปรารถนาอยากให้พระมเหสีได้ฟังพระสัทธรรมบ้าง แม้จะทรงชักชวนไปพระวิหารหลายครั้ง แต่พระนางก็บ่ายเบี่ยง

พระราชาก็ใช้กุศโลบายด้วยการให้เหล่านักกวีประพันธ์ความงามของพระเวฬุวัน ราชอุทยาน แล้วให้ไปขับร้องใกล้ๆ สถานที่ที่พระนางจะมาเทวี่จะทรงได้ยิน เมื่อพระนางทรงได้สดับคำพรรณนาพระเวฬุวัน มีพระประสงค์จะเสด็จไปชมพระราชอุทยาน จึงทูลขออนุญาตพระราชาก็ไปทอดพระเนตร

พระราชাত্রัสสังเหล่านักรู้ซึ่งไปกับพระนางว่า หากพระเทวี่จะกลับจากสวนโดยไม่ยอมเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ก็ให้บังคับพานางไปให้ได้ นี่ก็เป็นข้อสังเกตว่า ความตั้งใจคืออยากให้คนอื่นได้พบเส้นทางสว่างของชีวิต บางครั้งจะชักชวนธรรมดา ใช้วิธีละมุนละม่อมไม่ได้ ต้องถึงกับบังคับกัน เหมือนเด็กที่เป็นไข้แล้วไม่ยอมทานยา พ่อแม่ก็ต้องบังคับให้กิน แม้ยานั้นอาจขม แต่เมื่อพ่อแม่เห็นว่าหากลูกรับประทานยานานนั้น จะหายจากโรคภัยไข้เจ็บ จึงจำเป็นที่จะต้องบังคับให้ลูกกิน

สมัยนั้น พระนางจะมาเทวี่เสด็จชมพระราชอุทยานด้วยความเพลิดเพลิน เมื่อเสด็จกลับก็ไม่เฝ้าพระทศพล เหล่าราชบุรุษจึงใช้พระราชอาชญาบังคับ โดยที่พระนางไม่ค่อยชอบพระทัยเท่าใดนัก พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเห็นพระนางกำลังเสด็จมา

จึงทรงเนรมิตเทพอัปสรนางหนึ่ง ซึ่งกำลังถือกำไลใบตาลถวายงานพัดอยู่ พระนางจะมาเทวี่เห็นเทพอัปสรนั้นแล้วทรงพระดำริว่า สตรีท่านนี้สวยงาม ประดุจเทพอัปสรยังอุตสาหามาเฝ้าพระทศพล ถ้าเราเทียบกับนางแล้วเหมือนนางกากับนางหงส์

คิดอย่างนั้นและยื่นดูเทพอัปสรด้วยใจที่เคลิบเคลิ้มหลงใหลในรูปกายของเทพธิดา นางฟ้า แต่ด้วยพุทธานุภาพของพระตถาคตเจ้า สตรีนั้นก็ปรากฏแปรเปลี่ยนไปตามวัย ล่วงปฐมวัย ตั้งอยู่ในมัชฌิมวัย แล้วก็ล่วงมัชฌิมวัยดำรงอยู่ในปัจฉิมวัย มีหนังเหี่ยวย่น ผมหงอก ฟันหัก หลังโก่ง แล้วสตรีนั้นล้มลงกลิ้งเกลือกพร้อมกับพัดใบตาล ร้องโอดครวญทุกข์ทรมาน และเสียชีวิตไปต่อหน้าต่อตา

พระนางจะมาเทวี่ได้พิจารณาเห็นความไม่เที่ยงของสังขาร และเนื่องจากพระนางเป็นผู้มีบุญบารมีที่สั่งสมไว้อย่างดี จึงสอนตนเองว่าสรีระที่งดงามถึงเพียงนี้ ยังถึงความวิบัติ แม้สรีระของเราก็จักมีคิดอย่างนี้เหมือนกัน ขณะที่กำลังมีตัวอยู่นั้น พระบรมศาสดาจึงตรัสว่า “ชนเหล่าใด ถูกราคะ ย่อมแล้ว ย่อมตกไปตามกระแส เหมือนแมลงมูกตกไปตามใยข่ายที่ตนเองทำไว้ ชนเหล่านั้นตัดกระแสได้แล้ว ไม่เื่อยโยในกามคุณทั้งหลาย ย่อมเว้นรอบจากกามคุณทุกอย่าง”

พอจบพระคาถา พระนางทรงอยู่ในอิริยาบถยืนกับบรรลुरुหัตผล ถึงพร้อมด้วยปฏิสัมภิตาธรรมดาว่าผู้อยู่ครองเรือนบรรลุปะอรหัตต์ จำต้องปริณิพพานหรือบวชเสียในวันนั้น เพราะเพศภาวะของคฤหัสถ์ไม่อาจจะรองรับคุณธรรมของความเป็นพระอรหัตต์ได้ พระนางรู้ว่าอายุสังขารของพระองค์ยังเป็นไปได้ จึงตัดสินใจที่จะออกผนวชเป็นภิกษุณี จะได้ทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับชาวโลก เมื่อดำริเช่นนั้นแล้ว จึงเสด็จกลับพระราชนิเวศน์

พระราชาทรงทราบโดยอาการนั้นว่าพระนางคงจักได้มรรคผลนิพพานชั้นสูงอย่างใด อย่างหนึ่ง เพราะวันนี้พระนางมีวรรณะเปล่งปลั่งผ่องใส และมีกิริยาอาการสำรวมน่าเลื่อมใสมากกว่าวันก่อนๆ จึงตรัสถามเรื่องราวทั้งหมด และทรงอนุญาตให้พระนางออกบวชเป็นภิกษุณีตามความประสงค์เมื่อออกบวชแล้ว เนื่องจากความที่พระนางมีพระปัญญามาก บรรลุพระอรหันต์ทั้งที่อยู่ในเพศคฤหัสถ์ พระบรมศาสดาจึงทรงสถาปนาพระเขมาเถรีไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ เป็นเลิศกว่าภิกษุณีสาวิกามีปัญญามาก

นี่ก็เป็นตัวอย่างของผู้ที่เคยหลงใหลในรูปกายของตนเอง แต่เมื่อเทียบกับกายทิพย์ แล้วเทียบกันไม่ได้ เพราะความละเอียดประณีตสวยงามนั้นต่างกันราวฟ้ากับดิน แต่เนื่องจากมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่เคยเห็นกายมนุษย์ละเอียด ไม่เคยเห็นกายทิพย์ แม้กายพรหม รูปพรหมที่มีความละเอียดประณีตใกล้ลักษณะมหาบุรุษเข้าไปทุกที ก็ไม่เคยเห็น ทำให้มัวยึดติดหลงใหลในกายมนุษย์หยาบทั้งที่เต็มไปด้วยของปฏิกูล

เพราะฉะนั้น จะปลดปล่อยวางจากรูปกายนอกเหล่านี้ได้ ก็ต้องเข้าไปรู้จักกับกายที่มีความละเอียดประณีตภายใน จะเข้าถึงได้ก็ต้องอาศัยใจที่หยุดนิ่ง จึงจะไปรู้ไปเห็นได้ จะรู้เห็นได้ในปัจจุบันกันเลย ไม่ต้องรอให้ตายเสียก่อน ค่อยมารู้จักว่าเทวดาเป็นอย่างไร หรือกายภายในอื่นๆ เป็นอย่างไร หลวงปู่วัดปากน้ำท่านใช้คำว่า “หยุดให้ได้เสียก่อน ตกลงกันเรื่องหยุดให้มันได้เสียก่อน เรื่องอื่นใหญ่โตมโหฬารนัก อย่าเพิ่งไปพูดถึง เมื่อว่าหยุดได้แล้ว เรื่องอื่นก็ง่ายละ” เริ่มตั้งแต่หยุดใจเป็นจะเห็นภาพภายใน เห็นว่าที่ศูนย์กลางกายของเรา มีดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ใสสว่างประดุจดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน

เมื่อหยุดถูกส่วนเข้า เราจะเข้าไปพบดวงธรรม

ต่างๆ ภายใน ตั้งแต่ดวงศีล ดวงสมาธิ ดวงปัญญา ดวงวิมุตติ และกัณฺธวิมุตติญาณทัสสนะ ซ้อนกันเข้าไปเรื่อยๆ สดกกลางดวงวิมุตติญาณทัสสนะ จะเข้าไปพบกับกายมนุษย์ละเอียด ท่านชายก็เหมือนกับท่านชาย ท่านหญิงเหมือนกับท่านหญิง ต่างกันแต่มีความละเอียดกว่าเดิม ประณีตกว่าเดิม งดงามกว่าเดิม นี่จะเห็นกันเข้าไปอย่างนี้ เมื่อหยุดถูกส่วนหนักเข้า จะเข้าไปพบกายในกายภายในทั้งหยาบและละเอียด ตั้งแต่กายทิพย์ กายพรหม กายอรุพพรหม และเห็นกายธรรม ซึ่งเป็นกายที่หลุดพ้นจากภพทั้งสาม เป็นกายที่ใสเกินใส สวยเกินสวย งามไม่มีที่ติ และเป็นนิจจัง เป็นสุขัง เป็นอิตตา ที่ควรยึดถือไว้ ยามมีทุกข์ท่านก็ช่วยให้พ้นทุกข์ได้ มีสุขแล้ว เมื่อนำใจมาหยุดอยู่ในกลางท่าน ความสุขจะเพิ่มพูนทวีไม่มีสิ้นสุด

เพราะฉะนั้น ให้พวกเราทุกคนหมั่นนำใจมาหยุดมานิ่งที่ศูนย์กลางกายให้ได้ทุกๆ วัน แล้วเราจะได้เข้าถึงพระธรรมกาย มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึกกันทุกๆ คน

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบูลย์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๓๓ หน้า ๘

ความดีสากล 5 ข้อ

1. รักสะอาด - ใจสะอาด
 2. รักระเบียบ - ใจสบาย
 3. มีความสุภาพ - ใจนุ่มนวล
 4. ตรงเวลา - ใจรั้งกาล
 5. มีใจตั้งมั่น - ใจเป็นสมาธิ
- ใจรวมเป็นหนึ่ง



คัมภีร์ใบลาน

คัมภีร์ใบลาน
เรียงร้อยลาน..สืบสานพุทธธรรม

พระศาสนาอันล้ำค่าภายใต้ผ้า
ห่อคัมภีร์นั้น มีรูปลักษณะเช่นไร

หากเปรียบเทียบคัมภีร์ใบ
ลานกับหนังสือที่ใช้กันอยู่ใน
ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามีส่วน
ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกัน
คือมีปกหน้า ปกหลัง สัญลักษณ์
บอกหน้าหนังสือ การเรียง
ลำดับหน้าและการเข้าเล่ม จะ
ต่างกันที่วิธีการ วัสดุที่ใช้ และ
การเรียกชื่อที่ไม่เหมือนกัน

ด้วยความเชื่อที่ว่า พระพุทธศาสนาจะมีอายุ
ยืนยาว ถึง 5,000 ปี ปู่ย่าตายายของเราจึงอุตสาหะ
ก่อสร้างถาวรวัตถุ และจารึกพระธรรมคำสอนของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบนวัสดุต่าง ๆ ด้วยความรัก
และห่วงแหน โดยหวังสืบต่ออายุพระศาสนาให้
ยืนยาวสู่อนุชนรุ่นต่อไป

คัมภีร์ใบลานจัด เป็นเอกสารโบราณประเภท
หนึ่งที่ยังคงพบเห็นได้ตามวัด พิพิธภัณฑสถาน
หรือ หอสมุด คัมภีร์ที่ผ่านการสำรวจแล้วจะได้รับการ
ขึ้นทะเบียน มัดจัดเก็บในห่อผ้าไว้เป็นอย่างดี แล้ว
จะถูกรักษาไว้ในหอไตรบ้าง ในหีบคัมภีร์บ้าง ในตู้
กระจกบ้างทั้งนี้เพราะคัมภีร์ที่มีอายุเก่าแก่หลาย
ร้อยปีนี้ล้วนอยู่ใน สภาพที่เปราะบาง ต้องได้รับการ
ดูแลอย่างทะนุถนอมและระมัดระวังอย่างยิ่งการ
เก็บรักษามัดห่อ คัมภีร์ไว้อย่างดีนั้นนับเป็นเรื่องที่
ควรส่งเสริมและน่านุโมทนา แต่ก็อาจทำให้ผู้
สนใจศึกษาเข้าถึงตัวคัมภีร์โดยตรงได้ไม่สะดวกนัก
อีกทั้งเมื่อมีวัสดุอื่นๆ เข้ามาแทนที่ เช่น หนังสือ
กระดาษหรือคอมพิวเตอร์ คนรุ่นหลังจึงไม่ค่อยรู้จัก
คัมภีร์ใบลาน หลายท่านอาจไม่ทราบเลยว่าสมบัติ

หนังสือใบลานจะไม่ใช้ตัวเลขเรียงลำดับหน้า แต่
จะใช้อักษรแทน เรียกว่า "อักษรบอกองค์" จารไว้ที่
ตรงกึ่งกลางริมซ้ายด้านหลังของใบลานแต่ละใบ
เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

หน้าแผ่นคัมภีร์ทำจากใบลานไม่ใช่กระดาษ
เหมือนทุกวันนี้การเขียนอักษรลงบน แผ่นใบลาน
จึงต้องใช้การจารด้วยเหล็กแหลมทั้งด้านหน้าและ
ด้านหลัง มีเลขบอกลำดับหน้า เรียกว่า "อักษรบอก
องค์" เป็นตัวอักษรตามพยัญชนะภาษาบาลีซึ่งมี
อยู่ทั้งหมด 33 ตัว โดยจารไว้ริมด้านซ้ายด้านหลัง
ของใบลานแต่ละใบ

ใบลานที่จารแล้วจะถูกมัดรวมเป็นผูกโดย
ทั่วไปจะ นับ 24 ลานเป็นเกณฑ์ เมื่อจารครบ 24
ลาน จะมัดรวมกันเรียกว่า "1 ผูก" หากเนื้อหาที่จาร
ยาวเกินไป ก็จะมีผูกใหม่ คัมภีร์มัดหนึ่งจึงมี
จำนวนผูกมากน้อยต่างกัน บางเรื่องอาจจบเพียง 4
ผูกแต่บางเรื่องอาจยาวถึง 20-30 ผูกก็ได้ ผูก
สุดท้ายพิเศษกว่าผูกอื่น ๆ เพราะโดยมากมีความ
ยาวเกิน 24 ลาน ส่วนที่เกินนับเป็นจำนวนลาน เช่น

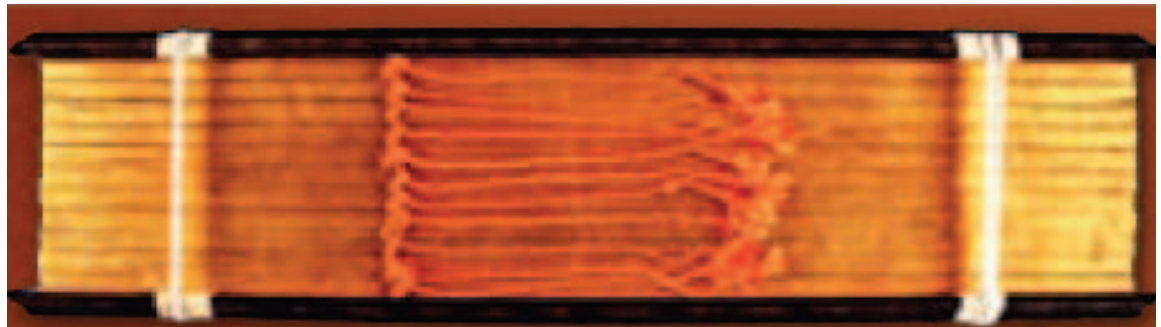


วิธีร้อยสายสนอง จะทำห่วงผูกไว้ที่ปลายข้างหนึ่ง แล้วเอาปลายอีกข้างหนึ่งร้อยเข้าไปในห่วง โดยโอบรอบกิ่งใบลานด้านบน



มี 28 ลาน เรียกว่า 1 ผูก 4 ลาน เป็นต้นเมื่อจะมัดใบลานรวมเป็นผูกก็จะใช้ “สายสนอง” คือ ไหมหรือด้ายเป็นห่วงร้อยผูกใบลาน โดยร้อยตามรูที่เจาะเอาไว้ทางริมซ้ายเพียงข้างเดียว เรียกว่า “ร้อยหู” เมื่อจะอ่านคัมภีร์ก็คลายสายสนองออก และดึงเข้าให้แน่นสนิทเมื่ออ่านเสร็จแล้ว

หนังสือเรื่องหนึ่งมีหลายผูกรวมกันเป็นคัมภีร์หนึ่งหรือมัดหนึ่ง



ตัวอย่าง คัมภีร์ใบลาน ๑ มัด ประกอบด้วย
๑๐ ผูก ผูกละ ๒๔ ลาน ยกเว้นผูกสุดท้าย
ที่มีลานมากกว่าปกติ



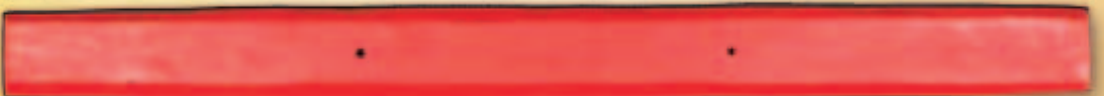
ไม้ประดับลายทองจีน



ไม้ประดับประดับมุก



ไม้ประดับขอบบัวลงรักลายไทย



ไม้ประดับทาสีแดง



ไม้ประดับทาสีน้ำเงิน



ไม้ประดับธรรมชาติ

www.dmc.tv

เพื่อความแข็งแรงและสวยงาม เมื่อ
จัดเก็บจะมี “ไม้ประทับ” ขนาด 2
ข้าง เป็นปกหน้าและปกหลัง
ลักษณะเป็นแผ่นไม้รูปสี่เหลี่ยมผืน
ผ้า กว้างยาวเท่าใบลาน และหนา
ประมาณ 1-2 เซนติเมตร ส่วนใหญ่
ทำจากไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้สัก ไม้
จันทร์ อาจมีการตกแต่งให้สวยงาม
มีมากมายหลายประเภทเรียกตาม
ลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง
เช่น ไม้ประทับไม้สักธรรมดา ไม้
ประทับแกะสลัก ไม้ประทับประดับ
มุก ไม้ประทับประดับเกล็ดหอย ไม้
ประทับประดับงา ไม้ประทับประดับ
กระจก ไม้ประทับลายทองจีน ไม้
ประทับทาสีแดง ไม้ประทับรักทึบ
หรือทาสีดำ เป็นต้น

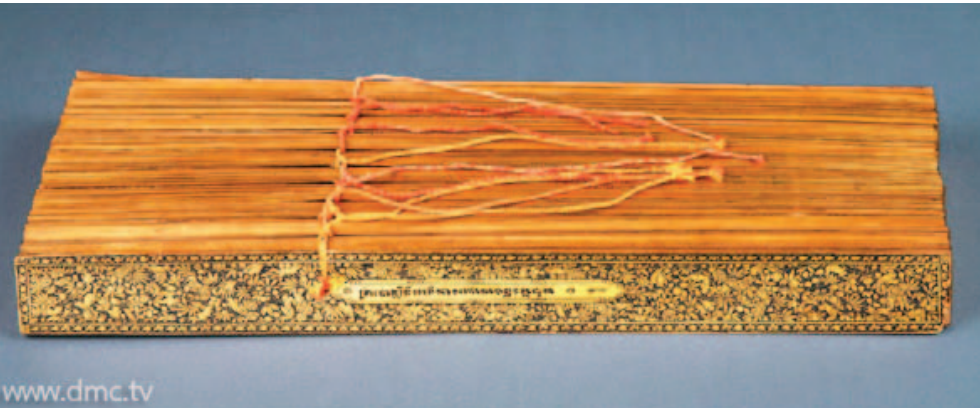
องค์ประกอบหลักของคัมภีร์
ใบลานไม่ต่างจากหนังสือ ใน
ปัจจุบันเท่าใดนัก เพียงแต่ในยุค
สมัยที่เทคโนโลยีการพิมพ์ยังไม่

เฟื่องฟูนั้น คนโบราณได้สรรหา คัดเลือกวัสดุที่ดี
ที่สุด เพื่อนำมาใช้เก็บรักษาคำสอนอันทรงคุณค่า
ตั้งแต่เลือกใช้ใบของต้นลาน ซึ่งเมื่อผ่านกรรมวิธี
แล้วสามารถคงอยู่ได้นานกว่าใบไม้ชนิดอื่นมาจาร
ตัวอักษรลงไป เลือกใช้ด้ายหรือไหมชั้นดีมาร้อยรัด
ใบลานแต่ละใบให้เป็นผูกเป็นมัด ไม้ประทับที่นำ
มาแทนปกหน้าและปกหลังก็ตกแต่งประดับประดา
ด้วยวัสดุที่คงทน สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงภูมิปัญญา



และความรักความศรัทธาของบรรพชนที่ตั้งใจเก็บ
รวบรวม รักษา และสืบทอดคำสอนในพระพุทธ-
ศาสนาให้ลูกหลานได้ศึกษา รักษา และสืบทอดต่อ
ไป..

ข้อมูลจาก : Tipitaka (DTP)



เรียกว่า คัมภีร์โบราณ
ฉบับราชบุรุษ หรือ ฉบับ
เชลยศักดิ์

แบบหน้าปกและ
ลวดลายสีสันขอบลาน
คัมภีร์โบราณฉบับหลวง
มีรูปแบบเฉพาะตัวและ
มี ชื่อเรียกต่างกันไป ซึ่ง

ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมีสถาบันชาติ
ศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว
หลอมรวมจิตใจของชนชาวไทยมาอย่างยาวนาน
สถาบันทั้ง 3 ต่างเกี่ยวพันกันซึ่งกันและกัน จน
ทำให้ประเทศไทยอยู่รอดเป็นเอกราชมาได้จน
ปัจจุบันพระมหากษัตริย์ไทยทุก พระองค์ตั้งแต่ครั้ง
กรุงสุโขทัยจนกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงนับถือและ
มีพระราชศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็น
อย่างยิ่ง ทรงเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภกเสมอ
มา และถือเป็นราชธรรมเนียมปฏิบัติที่พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์จะ ทรงสร้าง
คัมภีร์พระไตรปิฎกถวายเป็นพุทธบูชา ฝากฝังไว้ใน
พระพุทธรูปให้เป็นสมบัติของแผ่นดินสมัยต้น
กรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระพุทธ-
ยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้มีการ
สังคายนาพระไตรปิฎก พระองค์และสมเด็จพระ -
อนุชาธิราชกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาททรง
ประกาศต่อคณะสงฆ์ว่า

คัมภีร์โบราณที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้าง หรือ
โปรดเกล้าฯ ให้สร้าง รวมถึงคัมภีร์ที่พระบรมวงศา-
นวงศ์ตลอดจนขุนนางชั้นผู้ใหญ่สร้างขึ้น เรียกว่า
คัมภีร์โบราณฉบับหลวง หรือฉบับของหลวง ส่วน
คัมภีร์โบราณที่พระภิกษุสงฆ์หรือราษฎรสร้างขึ้น

สามารถใช้บอกยุคสมัยและรัชสมัยต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้คัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับหลวงจะมี
ลักษณะเฉพาะ คือ จะเขียนรูปสัญลักษณ์ประจำ
รัชกาลให้ปรากฏอยู่ในใบรองปก ซึ่งสามารถ
จำแนกได้ 2 แบบ คือ ถ้าเป็นคัมภีร์พระไตรปิฎก
ฉบับที่สร้างสำหรับรัชกาลนั้นๆ รูปสัญลักษณ์
ประจำรัชกาลจะอยู่ที่ด้านขวาและซ้ายของใบลาน

ถ้าเป็นคัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับที่สร้างซ่อม
เพิ่มเติมฉบับของรัชกาลก่อนที่ขาด หรือสูญหายไป
รูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลก่อนจะอยู่ด้านซ้ายของ
ใบลาน ส่วนรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลในขณะนั้น
ที่สร้างขึ้นใหม่จะอยู่ด้านขวาของใบ ลาน เช่น
พระไตรปิฎกฉบับรัชกาลที่ 4 สร้างซ่อมฉบับใน
รัชกาลที่ 3 จะมีรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ 3 อยู่
ทางด้านซ้ายและมีรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ 4
อยู่ทางด้านขวา

พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงสร้าง
คัมภีร์โบราณเพื่อบันทึกรักษาคำสอนแห่ง องค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจนถือปฏิบัติเป็นราช
ประเพณีอันดีงามสืบมา ประเทศไทยของเราในวันนี้
จึงยังคงมีพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ดำรง



“

ครั้งนี้ขออาราธนา พระผู้เป็นเจ้าทั้งปวง จงมีอุตสาหะ
ในฝ่ายพระพุทธจักร ให้พระไตรปิฎกบริบูรณ์ขึ้นให้จงได้
ฝ่ายทั้งอาณาจักร ที่เป็นศาสนูปถัมภกนั้น เป็นพนักงานโยม
โยมจะสูญเสียสละชีวิตบูชาพระรัตนตรัย สุดแต่จะให้
พระปริยัติบริบูรณ์ เป็นมูลที่จะตั้งพระพุทธศาสนาจงได้

”

www.dmc



คัมภีร์ใบลานฉบับเทพชุมนุม
จำนวน ๑๐ ยุก จารด้วยอักษรอม
พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงสถาปนาไว้สำหรับวัดพระเชตุพน-
วิมลมังคลาราม

แบบหน้าปกและลวดลายสีสันขอบลานคัมภีร์ใบลานฉบับหลวงมีรูปแบบเฉพาะตัวและมี
ชื่อเรียกต่างกันไป ซึ่งสามารถใช้บอกยุคสมัยและรัชสมัยต่าง ๆ ได้

สมัย	ฉบับคัมภีร์ใบลาน
อยุธยา	ฉบับชาดทึบ ฉบับข้างลาย ฉบับข้างลายรดน้ำดำ ฉบับข้างลายรดน้ำแดง
กรุงธนบุรี	ฉบับชาดทึบ ฉบับส่องขาด
รัชกาลที่ ๑	ฉบับทองใหญ่ ฉบับทองทูป ฉบับทูปย่อ และฉบับรองทรง
รัชกาลที่ ๒	ฉบับรดน้ำแดง
รัชกาลที่ ๓	ฉบับรดน้ำโท ฉบับรดน้ำดำเอก ฉบับรดน้ำลายเทพชุมนุม ฉบับทูปย่อ และฉบับทองน้อย
รัชกาลที่ ๔	ฉบับส่องขาด
รัชกาลที่ ๕	ฉบับทองทึบ

www.dmc.tv



ใบรองปกคัมภีร์พระไตรปิฎก ฉบับที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสร้างซ่อมแซมฉบับเดิม
ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังนั้นรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ ๓ จึงอยู่ด้านซ้าย
และรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ ๔ อยู่ด้านขวา

www.dmc.tv



คัมภีร์ใบลานฉบับทองใหญ่

ไม้ประกับทองหีบ ฉลากทอง

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระพุทธรูปยืนปางอุ้มบาตร



คัมภีร์ใบลานฉบับรดน้ำแดง

ไม้ประกับลายทองจีน

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระพุทธรูปยืนปางอุ้มบาตร



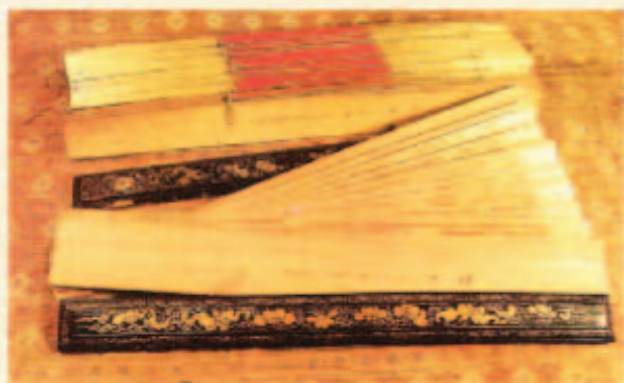
คัมภีร์ใบลานฉบับรดน้ำ

ลายเทพชุมนุม

ไม้ประกับประดับมุก

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว



คัมภีร์ใบลานฉบับส่องขาด

ไม้ประกับลายก้ามปู

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

รัชสมัย	รูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาล	รายละเอียด
รัชกาลที่ ๑		เป็นภาพอุณาโลม เขียนเป็นลายเส้นคล้ายเปลวไฟ วางอยู่บนพานตรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาบอยู่ ๒ ข้าง และมีลายชอกนกเปลวประกอบส่วนที่ว่าง
รัชกาลที่ ๒		เป็นภาพครุฑยุคนาคอยู่ตรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาบอยู่ ๒ ข้าง และมีลายชอกนกเปลวประกอบส่วนที่ว่าง
รัชกาลที่ ๓		เป็นภาพปราสาท ๓ ห้อง อยู่ตรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาบอยู่ ๒ ข้าง และมีลายชอกนกเปลวประกอบส่วนที่ว่าง
รัชกาลที่ ๔		เป็นภาพมงกุฎวางอยู่บนแท่น มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาบอยู่ ๒ ข้าง และมีลายชอกนกเปลวประกอบส่วนที่ว่าง
รัชกาลที่ ๕		เป็นภาพพระเกี้ยวเปล่งรัศมีเป็นเส้นแฉก วางอยู่บนพาน ๒ ชั้น มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาบอยู่ ๒ ข้าง ทั้งหมดวางอยู่บนพานสามเศียรซึ่งอยู่ภายในกรอบ มีรูปสิงห์และคชสีห์ขนาบสองข้าง หันหน้าไปทางขวาและซ้าย อยู่ในท่าก้าวขาใต้ช่อดอกไม้ซึ่งเขียนเป็นกิ่งโค้งตามขอบวงรี

www.dmc.tv



“ อันตัวพ่อ ชื่อว่า พระยาตาก
ถวายแผ่นดิน ให้เป็น พุทธบูชา
ให้ยืนยง คงถาวร ห้าพันปี
เจริญสมณะ วิปัสสนา พ่อชื่นชม
คิดถึงพ่อ พ่ออยู่ คู่กับเจ้า
พุทธศาสนา อยู่ยง คู่องค์กษัตริย์ ”

ทนทุกข์ยาก ภูษาดิ พระศาสนา
แต่ศาสนา สมณะ พุทธโคดม
สมณพราหมณ์ธิ ปฏิบัติ ให้พอสม
ถวายบังคม แทบบาท พระศาสนา
ชาติของเรา คงอยู่ คู่พระศาสนา
พระศาสนา ผาสุกไว้ ให้คู่กัน ”

www.dhammadownload.com

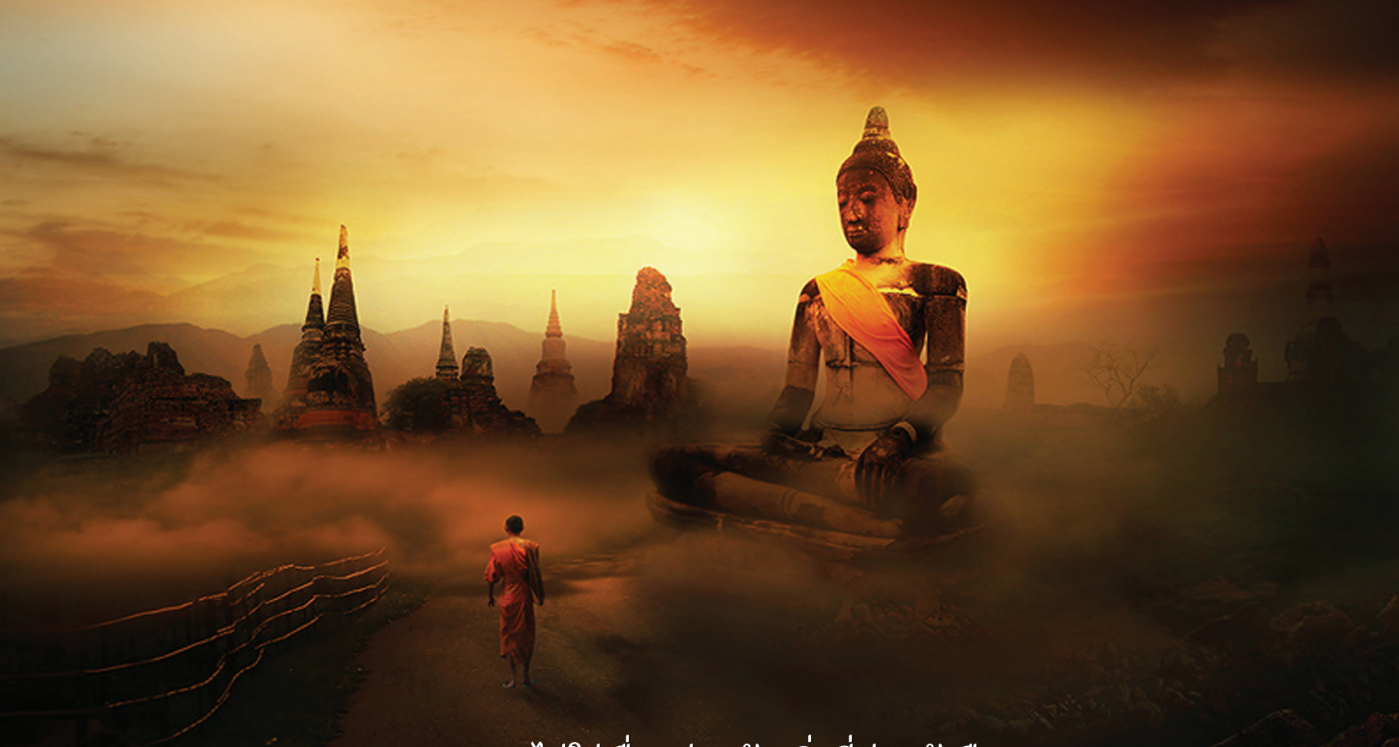
มันคงเป็นปิ่นแก้วของประเทศได้ด้วยพระบารมี
แห่ง สถาบันพระมหากษัตริย์ และบูรพมหา
กษัตริราชเจ้าแห่งแผ่นดินสยามทุก ๆ พระองค์
ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งล้วนแล้วแต่ทรงเป็นองค์
เอกอัครศาสนูปถัมภก ดังพระราชปณิธานของ
สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระเจ้ากรุงธนบุรี
ว่า

ก่องแก้ว วีระประจักษ์ และวิรัตน์ อุณนาทร-
วรารากร. คัมภีร์โบราณฉบับหลวงในสมัย
รัตนโกสินทร์.

กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๔๖.
ข้อมูลจาก : Tipitaka (DTP)

ธรรมดาบัณฑิตทั้งหลาย ย่อมทำบุญบ่อย ๆ
แม้จะทำทีละเล็กทีละน้อย แต่ควรทำบ่อย ๆ
เพราะสามารถกำจัดมลทินของตนได้
เหมือนช่างทองกำจัดสนิมทอง ฉะนั้น
(พุทธพจน์)





"ความตายไม่ใช่เรื่องน่ากลัว สิ่งที่น่ากลัวคือ...
การที่เกิดมาแล้ว ไม่ได้ทำความดี..ไม่ได้สั่งสมบุญบารมี...
หรือสร้างสิ่งดี ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อโลก
เราควรให้ความสำคัญกับมรณสัญญา ซึ่งเหมือนระเบิดเวลา..
ที่มีผู้กำหนดไว้ว่า... ถึงเวลาเราต้องละโลกนี้ไป
แต่ก่อนจะถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ให้ถามตนเองดูซิว่า..
เราได้เตรียมพร้อมที่จะเดินทางไกลในสัมปรายภพแล้วหรือยัง....
บุญบารมีที่เป็นเสบียงในการเดินทาง มีพร้อมแล้วหรือยัง (?)
ฉะนั้น... แทนที่จะกลัวตายจนไม่เป็นอันทำอะไร...
เราควรหันมาใส่ใจกับวันเวลาที่ผ่านไป
โดยต้องเร่งรีบทำความดีให้มากที่สุด..."

(คุณครูไม่ใหญ่)

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา